

Sp. zn.: 31S/48/2016
IČS: 5016200816

Slovenský rybársky zväz - národný zväz	
Sekretariát	
Datum:	28.08.2018
Evidenčné číslo:	1144
Číslo spisu:	495
Prílohy:	Výnosy: Sekr.

U Z N E S E N I E

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a členov senátu Mgr. Nory Tomkovej a JUDr. Pavla Polku, v právnej veci žalobcu: **Roman P** právne zastúpený: Mgr. Martina Masárová, advokátka, Záhradná 2B, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: **Slovenský rybársky zväz**, so sídlom Andreja Kmeťa 20, 010 55 Žilina, IČO: 00 178 209, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Prezídia Rady žalovaného č. OP-4/2016 zo dňa 27.08.2016, takto jednomyseľne

r o z h o d o l :

správny súd žalobu **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 03.10.2016 domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia Prezídia Rady Slovenského rybárskeho väzu (ďalej aj ako „SRZ“) č. OP-4/2016 zo dňa 27.08.2016, ktorým žalovaný ako odvolací orgán potvrdil disciplinárne rozhodnutie Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ sp. zn. DK 2/16-7 zo dňa 27.04.2016. Prvostupňovým rozhodnutím Disciplinárna komisia pri Rade SRZ ako disciplinárny orgán prvého stupňa v disciplinárnej veci proti žalobcovi pre previnenie, ktorého sa mal dopustiť tým, že nespolupracoval s Kontrolnou komisiou Rady SRZ pri jej činnosti, neposkytol jej súčinnosť, nepodriadil sa kontrole a nerešpektoval nariadenia ňou určené, čím porušil § 6 ods. 2 písm. c) a g) Stanov SRZ, § 11 ods. 1 písm. b) a c) Stanov SRZ, § 3 ods. 1 písm. a) Disciplinárneho poriadku SRZ, uložila žalobcovi disciplinárne opatrenie - vylúčenie z členstva na dobu troch rokov.

Žalobca skutkovo a právne odôvodnil žalobu nasledovne:

Žalobca je fyzickou osobou, ktorá je členom SRZ, Mestská organizácia [REDAKOVANÉ], v rámci ktorej do právoplatnosti touto žalobou napadnutého rozhodnutia vykonával predsedu Výboru. Mestská organizácia [REDAKOVANÉ] je podľa § 12 ods. 1 Stanov SRZ základnou organizačnou zložkou, menom ktorej podľa § 27 ods. 4 Stanov SRZ vystupujú a navonok konajú štatutárni zástupcovia, a to predseda a tajomník, prípadne poverený člen štatutárneho orgánu. Žalobca bol do právoplatnosti touto žalobou napadnutého rozhodnutia štatutárnym zástupcom základnej organizačnej zložky.

SRZ – Rada Žilina je združením občanov v súlade so zákonom č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, ktoré združuje občanov, ktorých spája spoločný záujem v rozvoji a uplatňovaní rekreačného, športového rybárstva, využívaní rybárskeho práva v súlade so

zákonom č. 139/2002 Z.z. o rybárstve, v oblasti ochrany prírody a životného prostredia na úseku rybárstva, starostlivosti o ekológiu vôd a okolitej prírody, zachovanie genofondu rýb, ako i výživy obyvateľstva.

Prezídium Rady SRZ je v súlade s ust. § 19 ods. 2 písm. c) Stanov SRZ ústredným orgánom zväzu. Zároveň podľa ust. § 8 ods. 5.2 písm. b) Stanov SRZ je disciplinárnym orgánom II. stupňa ako odvolací orgán proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie pri Rade zväzu. Podľa § 8 ods. 5.1 písm. b) Stanov SRZ v spojení s ust. § 8 ods. 7 Stanov SRZ disciplinárna komisia Rady SRZ prejednáva a rozhoduje o previneniach funkcionárov Rady zväzu, kontrolnej komisie zväzu, štatutárnych zástupcov základných organizácií SRZ a predsedov kontrolných komisií ZO SRZ. Postup zväzových orgánov upravujú Stanovy a Disciplinárny poriadok SRZ. Žalobca mal za to, že je zrejmé, že žalovaný je orgánom verejnej správy podľa § 4 Správneho súdneho poriadku a postup žalovaného v disciplinárnom konaní je administratívnym konaním v súlade s ust. § 3 Správneho súdneho poriadku. Napadnutým rozhodnutím bol žalobca ako účastník administratívneho konania – disciplinárneho konania vedeného proti jeho osobe ukrátený na svojich právach a bolo porušené jeho právo garantované čl. 29 Ústavy SR, podľa ktorého právo slobodne sa združovať sa zaručuje. Každý má právo spolu s inými sa združovať v spolkoch, spoločnostiach alebo iných združeniach.

Žalobca namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádzalo z neprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že nebolo možné spojiť disciplinárne konania. Namietal, že Dodatok č. 1 Disciplinárneho poriadku SRZ nadobudol účinnosť až 15.05.2016, teda v čase po rozhodnutí prvostupňového orgánu a nie je možné ho uplatňovať na konanie žalobcu, ktoré bolo predmetom skúmania v adm. konaní. Namietal, že nebolo na voľnom posúdení disciplinárneho orgánu, či navrhnuté dôkazy vykoná a zamietnutie ich vykonania malo byť odôvodnené. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Skutky, ktorých sa mal žalobca dopustiť, nie sú opísané spôsobom, aby tieto neboli zameniteľné s inými konaniami a aby mohli byť jednoznačne identifikované. Prvé disciplinárne previnenie „nespolupracoval s Kontrolnou komisiou Rady SRZ pri jej činnosti“ je opísané absolútne nezrozumiteľne a neurčito, nie je možné určiť, akým konaním mal žalobca nespolupracovať s Kontrolnou komisiou, kedy, pri akej činnosti nemal spolupracovať. Druhého disciplinárneho previnenia sa mal žalobca dopustiť tým, keď mal „neposkytnúť súčinnosť Kontrolnej komisii Rady SRZ“. Žalobcovi nie je zrejmé, aké konanie je mu kladené za vinu. Nejednoznačnosť pri opise tretieho skutku uvedeného v prvostupňovom rozhodnutí „nepodriadil sa kontrole, ktorý nebol nijakom upresnený ani v rozhodnutí žalovaného, opäť znemožňovala žalobcovi sa k tomuto skutku vyjadriť. Žalobca ako ďalší dôvod žaloby uviedol, že zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ žalobou napadnutého rozhodnutia je v rozpore s adm. spismi a napokon, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej. Namietal, že Rada SRZ nevykonala dokazovanie v súlade s § 21 ods. 1 Disciplinárneho poriadku. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia absentovalo i uplatnenie zásad uvedených v § 5 Disciplinárneho poriadku. Za najpodstatnejšiu vadu a porušenie zásady ukladania disciplinárnych opatrení považoval žalobca skutočnosť, že prvostupňový orgán uložil disciplinárne opatrenie osobe, ktorá nebola uznaná za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia. Túto vadu neodstránil ani žalovaný ako odvolací orgán. V disciplinárnom rozhodnutí chýba výrok o previnení. Namietal aj neplatnosť rozhodnutia po formálnej stránke, keďže ho nepodpísala oprávnená osoba - predsedníčka Disciplinárnej komisie.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 11.01.2017 uviedol, že ako žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že v predmetnej veci je SRZ - Rada Žilina orgánom verejnej správy. SRZ - Rada je občianske združenie, ktoré združuje občanov v súlade so zákonom č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov. SRZ - Rada je užívateľom rybárskych revírov v zmysle zákona č. 139/2002 o rybárstve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rybárstve“), na základe ktorého bol Slovenskému rybárskemu zväzu pridelený Ministerstvom životného prostredia SR výkon rybárskeho práva, a to derivatívne od štátu, ktorému rybárske právo patrí. Orgány verejnej správy sú taxatívne vymedzené v § 4 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Slovenský rybársky zväz možno považovať za orgán verejnej správy len za predpokladu, že rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy.

Do oblasti verejnej správy patrí rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb v súvislosti s disciplinárnymi previneniami na úseku rybárstva, ktorých sa osoby dopustia porušením ustanovení zákona o rybárstve alebo vyhlášky MŽP SR č. 185/2006 Z.Z., ktorou sa vykonáva zákon o rybárstve. V tomto prípade objektom takéhoto disciplinárneho previnenia je poriadok, resp. disciplína vo vnútorných vzťahoch organizácie, ktorá vychádza zo zákonom stanoveného zákazu. Porušenie disciplíny je vyvodzované ako porušenie predpisov verejného práva, a to zákona o rybárstve (napr. lov rýb zakázaným spôsobom, lov rýb v čase individuálnej ochrany a pod.). Len v takomto prípade možno považovať disciplinárne rozhodnutie za rozhodnutie orgánu verejnej správy, a teda že SRZ - Rade bolo zverené rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy, o čom svedčí aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/36/2016, ktorým bolo definované, kedy sa SRZ - Rada považuje za orgán verejnej správy. Rozhodnutie odvolacieho orgánu - Prezídia Rady SRZ, sp. zn. OP-5/16 bolo vydané vo veci disciplinárneho previnenia, ktorého sa žalobca dopustil porušením vnútorných zväzových predpisov, ktoré nevychádzajú zo zákona o rybárstve. Podľa žalovaného len disciplinárne konanie v spojitosti so zákonom o rybárstve možno považovať za konanie orgánu verejnej správy. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadal súd, aby súdne správne konanie zastavil v zmysle § 18 SSP.

K predmetnej žalobe sa žalovaný vyjadril aj meritórne nasledovne:

bod D): Spojenie dvoch disciplinárnych konaní v rovnakej veci nie je vtedajším Disciplinárnym poriadkom upravené. Z tohto dôvodu disciplinárna komisia rozhodla tak, že spojila dve disciplinárne konania do jedného z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti, pričom každé bolo vedené pod vlastnou spisovou značkou. Odvolanie žalobcu na čl. 2 Ústavy SR je v danom prípade nesprávne aplikované. Konat' na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon sú povinné len štátne orgány. V predmetnej veci konala disciplinárna komisia ako orgán občianskeho združenia, nie ako orgán verejnej správy. V zmysle čl. 2 ods. 3 Ústavy SR každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Uvedené ustanovenie sa nevzťahuje len na fyzické osoby, ako uvádza žalobca, ale aj na právnické osoby, ktoré nekonajú ako orgány štátnej správy. V danom prípade, disciplinárny orgán neporušil vnútorné predpisy zväzu tým, že spojil dve konania do jedného. Konštatovanie žalobcu, že Kontrolná komisia SRZ neukladá nariadenia, ale len informuje a žiada nápravu, je opäť nesprávne. Kontrolná komisia SRZ v zmysle § 23 Stanov SRZ v prípade zistenia nedostatkov žiada nápravu. V uvedenom ustanovení sa neuvádza, akým spôsobom sa táto náprava vyžaduje, a preto je na posúdení kontrolnej komisie, akým spôsobom dosiahne odstránenie zistených nedostatkov. Odvolanie žalobcu na § 3 ods. 4 Disciplinárneho poriadku v znení Dodatku č. 1 je v tejto veci bezpredmetné, nakoľko sa toto ustanovenie v disciplinárnom konaní vôbec neaplikovalo. Žalobca ďalej uviedol, že disciplinárny orgán je povinný na základe § 21 ods. 3 Disciplinárneho poriadku v znení Dodatku č. 1 odôvodniť a uviesť, prečo navrhnuté dôkazy

nevykonával. Žalovaný poukázal na to, že žalobca si sám odporuje svojimi tvrdeniami. V úvode žaloby žalobca uvádza, že disciplinárny orgán môže konať iba na základe platných predpisov (viď spojenie dvoch disciplinárnych konaní, ktoré nie je upravené disciplinárnym poriadkom), a v ďalšej časti uvádza, že disciplinárny orgán musí odôvodniť, prečo niektoré dôkazy nevykonával, pričom to platné predpisy neustanovujú (viď § 21 ods. 3 Disciplinárneho poriadku v znení Dodatku č. 1, ktorý hovorí len o tom, že dôkazy sa vykonávajú, len ak je to potrebné na zistenie skutkového stavu veci). Z vyššie uvedeného vyplýva, že aj v tomto prípade disciplinárne orgány postupovali v súlade s vnútornými predpismi SRZ.

K bodu II): Disciplinárne previnenie uvedené v disciplinárnom rozhodnutí, ktorého sa žalobca dopustil je dostatočne a zrozumiteľne pomenované v zmysle Disciplinárneho poriadku. Konkretizácia skutku, neposkytnutia súčinnosti Kontrolnej komisii SRZ je jednoznačne opísaná v odôvodnení disciplinárneho rozhodnutia. Jednotlivé vyjadrenia žalobcu v uvedenom bode sú len špekulatívne tvrdenia, ktorými sa snažil už v priebehu disciplinárneho konania spochybňovať konanie disciplinárnych orgánov. V predmetnom konaní nebolo postupované v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov, ale v zmysle vnútorných predpisov SRZ. Disciplinárne konanie nebolo konaním na úrovni verejnej správy, ale len konaním v rámci vnútornej organizácie a fungovania SRZ, a z tohto dôvodu nie je možné stavať takéto konanie na úroveň konania orgánov verejnej správy. Disciplinárne orgány pôsobiace v súkromnej oblasti nemožno nútiť, aby konali niečo, čo zákon neukladá. Zo žaloby možno konštatovať, že žalobca sa so svojimi tvrdeniami opiera najmä o Správny poriadok, zákon o priestupkoch, právne predpisy v oblasti súdnictva, ktoré sa nevzťahujú na konanie disciplinárnych orgánov v predmetnej veci.

K bodu III): Tvrdenie žalobcu v tomto bode je opäť v rozpore s tým, čo uviedol v bode I). Ust. § 19 ods. 1 prvá veta Disciplinárneho poriadku v znení Dodatku č. 1 znie „Disciplinárny orgán príslušný na disciplinárne prerokovanie veci je povinný uskutočniť všetky potrebné úkony na úplné a presné zistenie skutkového stavu veci. V predmetnom ustanovení sa neuvádza, že disciplinárny orgán je povinný vykonať dokazovanie a vysporiadať sa s tvrdeniami účastníkov. Ustanovenie jasne hovorí, že disciplinárny orgán je povinný uskutočniť všetky potrebné úkony, a teda je na rozhodnutí disciplinárneho orgánu, ktoré úkony je potrebné vykonať pre zistenie skutkového stavu veci. Žalobca v tomto bode jasne uvádza, že disciplinárny orgán je povinný konať niečo, čo predpisy neustanovujú, pričom v bode I) jasne uviedol, že disciplinárny orgán nesmie konať nad rámec predpisov. Tvrdenia žalobcu sú vo vzájomnom rozpore a žalovanému nie je jasné, na základe čoho vykladá jednotlivé ustanovenia rôznym spôsobom.

K bodu IV): Kontrolná komisia SRZ má právo kontrolovať činnosť nižších organizačných zložiek v celej šírke ich činnosti v súlade s § 23 Stanov SRZ. Takouto organizačnou zložkou je aj Slovenský rybársky zväz - Mestská organizácia [REDAKOVANÉ], ktorej činnosť riadi výbor. Členmi výboru sú aj predseda a tajomník organizácie, ktorí sú štatutárnymi zástupcami v zmysle § 27 ods. 4 Stanov SRZ a sú oprávnení na právne úkony k plneniu pracovných úloh alebo úloh vyplývajúcich z ich funkcie. Žalobca ako predseda organizácie bol teda zodpovednou osobou v súvislosti s kontrolou vykonávanou Kontrolnou komisiou SRZ, a teda tvrdenia žalobcu v tomto bode sú irelevantné.

K bodu V): Tvrdenia žalobcu v tomto bode sú špekulatívne a nepodložené. Disciplinárny orgán postupoval v súlade s Disciplinárnym poriadkom SRZ a Disciplinárnym poriadkom SRZ v znení Dodatku č. 1. Samotný podpis na disciplinárnom rozhodnutí je platný a nie je dôvod vyhlásiť rozhodnutie za neplatné po formálnej stránke. Rozhodnutie je podpísané tajomníčkou Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ, na základe udeleného plnomocenstva. Disciplinárna komisia pri Rade SRZ je zložená z 8 členov Rady SRZ a odvolací orgán - Prezídium Rady SRZ je zložené z 8 viceprezidentov Rady SRZ, tajomníka SRZ a prezidenta

SRZ. Mgr. R. [REDAKOVANÉ] nie je členom ani jedného disciplinárneho orgánu, a preto konštatovanie žalobcu, že bola prítomná na obidvoch konaniach, je v predmetnej veci irelevantné.

3. Žalobca v replike zo dňa 22.02.2017 uviedol, že námietku žalovaného, že tento nie je orgánom verejnej správy v zmysle ust. § 4 SSP považoval za nedôvodnú a ním prezentované stanovisko za nesprávne. Súhlasil s vyjadrením žalovaného, že Slovenský rybársky zväz - Rada Žilina (ďalej ako „SRZ - Rada Žilina“) je občianskym združením v súlade s ust. z. č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov. Pritom SRZ - Rada Žilina združuje občanov, ktorých spája spoločný záujem, podľa ust. § 1 ods. 1 Stanov SRZ - Rada Žilina, je to záujem „v rozvoji a uplatňovaní rekreačného, športového rybárstva, využívaní rybárskeho práva v súlade so zákonom o rybárstve, v oblasti ochrany prírody a životného prostredia na úseku rybárstva, starostlivosti o ekológiu vôd a okolitej prírody, zachovanie genofondu rýb ako i výživy obyvateľstva“. Na základe uvedenej skutočnosti je žalovaný orgánom záujmovej samosprávy, keďže za záujmovú samosprávu možno považovať všetky inštitúcie, ktoré svoju existenciu odvodzujú od združovacieho práva a ktoré spája konkrétny spoločný záujem. (KONEČNÝ. Stanislav. Komunálna politika. 2006. 1. vyd. Bratislava: MAYOR, 2006. 144 s. ISBN 80-969133-2-8).

Verejný záujem je pojem, ktorý platná právna úprava výslovne obsahovo nevymedzuje, napriek tomu sa najmä v oblasti správneho práva pomerne často používa. Verejný záujem je opakom tzv. súkromného záujmu a z povahy veci je možné odvodiť, že ide o taký záujem, ktorý by bolo možné označiť za všeobecne či verejne prospešný, ktorého nositelia sú síce bližšie neurčení, ale aspoň rámcovo definovateľní, a to okruhom, či spoločenstvom osôb ako tzv. verejnosť. Tieto záujmy nesmú byť v rozpore s platnými právnymi predpismi, pričom verejné záujmy súvisia s režimom verejného práva, ako i poslaním a úlohami orgánov verejnej moci. Podmienka verejného záujmu musí mať obsah, ktorý slúži na dosiahnutie cieľa ustanoveného ústavou.

Podľa ust. z. č. 139/2002 Z.z. o rybárstve v platnom znení sa verejným záujmom myslí ochrana, chov a lov rýb a ostatných vodných organizmov tak, aby priamo alebo prostredníctvom ekologických väzieb nedochádzalo k narušeniu vodných ekosystémov a k ohrozeniu genofondu rýb, ako aj ochrana práv a povinností fyzických osôb a právnických osôb pri využívaní vôd na ochranu, chov a lov rýb. pôsobnosť orgánov štátnej správy na úseku rybárstva, ako aj zodpovednosť za porušenie povinností podľa tohto zákona. Na tejto činnosti, ktorá má za cieľ slúžiť v prospech celej spoločnosti, nie len jednotlivcom, sa podieľa aj žalovaný a jeho členovia. Preto žalovaný vykonáva svoju činnosť vo verejnom záujme.

Na základe ust. § 4 ods. 1 z. č. 139/2002 Z.z. o rybárstve „rybárske právo je oprávnenie chrániť, chovať a loviť ryby vo vodách určených ako rybárske revíry a ulovené ryby si privlastňovať, ako aj oprávnenie užívať na to v nevyhnutnej miere pobrežné pozemky“. Podľa ust. § 4 ods. 2 z. č. 139/2002 Z.z. rybárske právo patrí štátu. V súlade s ust. § 4 ods. 3 rovnakého zákona Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky prideli Slovenskému rybárskemu zväzu výkon rybárskeho práva vo vodných tokoch. Keďže disciplinárne konanie a uložený trest sa týkajú i oprávnenia žalobcu na výkon jeho rybárskeho práva, je v danej situácii splnená podmienka podľa ust. § 4 SSP. Z hľadiska verejného záujmu žalovaný spĺňa podmienky definície orgánu konajúceho vo verejnom záujme.

Pod pojmom verejná správa rozumieme určitý druh činnosti alebo inštitúciu, ktorá verejnú správu vykonáva. V prvom prípade ide o materiálnu definíciu a v druhom prípade definíciu správy z hľadiska formálneho. Z materiálneho hľadiska je verejná správa činnosťou štátnych alebo iných verejných inštitúcií, ktorá svojím obsahom nie je činnosťou zákonodarnou ani súdnou. Z formálneho hľadiska sa kladie dôraz na inštitúcie, ktoré majú pôsobnosť a právomoc riešiť verejnú úlohu, pokiaľ nie sú zverené parlamentu alebo súdom (Hendrych, D. a kol. Správni právo. Obecná časť. 5.. rozšírené vydanie. Praha: C.H.Beck, 2003, s. 6-7).

Jednou zo zložiek verejnej správy je aj záujmová samospráva. Medzi záujmovú samosprávu patria najmä rôzne stavovské organizácie, pričom tento okruh nie je definitívny. Organizácie patriace do záujmovej samosprávy sú založené na záujmovom princípe, členstvo v záujmovej korporácii vyžaduje prejav vôle záujemcu o členstvo so splnením ďalších špecifických podmienok. Člen záujmovej korporácie je viazaný nielen všeobecne záväznými právnymi predpismi, ale aj vnútornými predpismi - stanovami, štatútom, a podobne. Keďže disciplinárne rozhodnutie a ním uložený trest sa týkajú i oprávnenia žalobcu na výkon jeho rybárskeho práva, je v danej situácii splnená podmienka podľa ust. § 4 SSP.

Okrem toho rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, na ktoré sa žalovaný vo svojom vyjadrení odvoláva (uzn. NS SR sp. zn. 8Sžo/36/2016) vo svojom obsahu neuvádza, že žalovaný je orgánom verejnej správy len v prípade, ak v disciplinárnom konaní rozhoduje o porušení disciplíny ako o porušení predpisov verejného práva. Len disciplinárne konanie preskúmané v týmto rozhodnutí bolo takým porušením. Zároveň je nutné poukázať na to, že citované rozhodnutie vychádzalo z právnej úpravy platnej do 30.06.2016 vo vzťahu k OSP, ako i ust. § 15 z. č. 83/1990 Zb.

1) K uvedenej námietke žalobca zopakoval, že nie je pravda, že Disciplinárna komisia rozhodla o spojení dvoch disciplinárnych konaní - takéto rozhodnutie nebolo vyhlásené, nebolo vypracované písomne ani inak prezentované. Túto skutočnosť vyslovila len tajomníčka Disciplinárnej komisie počas disciplinárneho rokovania. Ak by k spojeniu došlo, nemohli by byť obe konania i naďalej vedené pod dvomi spisovými značkami. Preto opätovne uvádzame, že k spojeniu oboch konaní nedošlo, nakoľko toto nepodporujú žiadne výslovné úkony Disciplinárnej komisie.

Čo sa týka oprávnení Kontrolnej komisie SRZ súhlasil s tvrdením, že táto v súlade s ust. § 23 Stanov SRZ „žiada nápravu“. Z uvedeného je zrejmé, že nápravu sama nezabezpečuje, ale žiada kontrolovaný organ alebo kompetentný orgán, resp. dotknutý subjekt o zabezpečenie nápravy. Ako vyplýva i z výkladu pojmu „žiadať“ v slovníku slovenského jazyka, rozumie sa ním: „1. predkladať žiadosť, nástojčivo chcieť, uplatňovať nárok, požadovať, 2. úctivo, zdvorilo predkladať žiadosť, pýtať, prosiť“. I z gramatického výkladu predmetného ustanovenia teda vyplýva, že pod oprávnením „žiadať nápravu“ nie je možné rozumieť oprávnenie Kontrolnej komisie SRZ ukladať povinnosti, prikazovať plnenie istých povinností.

Vo vzťahu k ust. § 21 ods. 3 Disciplinárneho poriadku v znení Dodatku č. 1 je nutné uviesť, že disciplinárny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci. Na tento účel disciplinárny orgán nie je viazaný len návrhmi disciplinárne stíhaného, ale je povinný zabezpečiť potrebné podklady na vydanie svojho rozhodnutia, pričom výber dôkazov, ako aj rozsah dokazovania záleží len na jeho uvážení. Na druhej strane tomuto oprávneniu disciplinárneho orgánu zodpovedá jeho povinnosť náležite v odôvodnení rozhodnutia objasniť dôvody nevykonania ďalších dôkazov, ktoré boli navrhnuté. V opačnom prípade by takéto rozhodnutie bolo nepreskúmateľné.

2) Žalobcom uvádzané tvrdenie, že skutok, resp. skutky nie sú vo výroku rozhodnutia opísané spôsobom, aby tieto neboli zameniteľné s iným konaním a aby mohli byť jednoznačne identifikovateľné, nie je možné považovať za špekulatívne tvrdenie. Je to fakt, ktorý opakovane namietal žalobca i počas disciplinárneho rokovania, nakoľko nerozumel, ku akému skutku alebo skutkom sa má vo veci vyjadriť. Odpoveď „vy viete, čo ste spáchali“, ktorú dostal od člena disciplinárnej komisie na túto námietku, nie je možné považovať za dostatočnú. Opisanie skutku v odôvodnení rozhodnutia nie je dostatočné, nakoľko rozhodnutie o vine (ktoré v žalobou dotknutom rozhodnutí chýba) a uloženie sankcie sa týka len skutku opísaného vo výroku rozhodnutia.

Vo vzťahu k ďalšej námietke žalovaného poukázal napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Nds/1/2014 zo dňa 10.04.2014, analogicky podľa ktorého mal žalovaný ako orgán

záujmovej samosprávy v disciplinárnom konaní žalobcu postupovať podľa ustanovení Správneho poriadku, nakoľko osobitný predpis (z. č. 139/2002 Z.z. ani Stanovy SRZ - Rada Žilina) jeho aplikáciu nevylúčili (§ 1 ods. 2 Správneho poriadku). „Vo veci ide o disciplinárne prevencie žalobcu a uloženie disciplinárneho opatrenia -dočasné vylúčenie z členstva. Keďže ide o veci trestného charakteru, je nevyhnutné dodržiavať rovnaký postup v sankčných veciach, okrem iných v disciplinárnom konaní postupovať v dvoch stupňoch a preskúmať súdom v správnom súdnictve tiež v dvoch stupňoch, tak ako v iných veciach sankčného charakteru (priestupky, správne delikty, poriadkové delikty, disciplinárne delikty).“

3) K námietke ohľadom ust. § 19 ods. 1, prvá veta Disciplinárneho poriadku SRZ v znení Dodatku č. 1 opätovne uviedol, že disciplinárny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci. Na tento účel disciplinárny orgán nie je viazaný len návrhmi disciplinárne stíhaného, ale je povinný zabezpečiť potrebné podklady na vydanie svojho rozhodnutia, pričom výber dôkazov, ako aj rozsah dokazovania záleží len na jeho uvážení. Na druhej strane tomuto oprávneniu disciplinárneho orgánu zodpovedá jeho povinnosť náležite v odôvodnení rozhodnutia objasniť dôvody nevykonania ďalších dôkazov, ktoré boli navrhnuté. V opačnom prípade by takéto rozhodnutie bolo nepreskúmateľné.

4) K námietke žalovaného uvedenej v tomto bode uviedol, že je pravda, že žalobca ako tajomník Výboru MsO SRZ [REDAKOVANÉ] je štatutárnym zástupcom. Jeho konanie ako tajomníka je tak konaním Výboru (a teda i MsO SRZ [REDAKOVANÉ]) navonok. Nekonanie Výboru MsO SRZ [REDAKOVANÉ] však nie je nekonaním štatutárneho zástupcu. Ak totiž štatutárny zástupca nemá udelený mandát na nejaké konanie za Výbor, nemôže takto konať. Inak by postupoval nad rámec svojho oprávnenia.

5) Na svojej námietke ohľadom neplatnosti rozhodnutia z dôvodu, že rozhodnutie nepodpísala oprávnená osoba, teda predsedníčka Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ Mgr. Marianna J. [REDAKOVANÉ] i naďalej trval. Predsedníčka Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ bola na disciplinárnom rokovaní prítomná, hoci toto rokovanie nevedla, preto nie je dôvod, aby rozhodnutie, ktoré bolo prijaté touto komisiou, ako osoba poverená konaním za komisiu navonok, nepodpísala. Tvrdenie, že rozhodnutie je podpísané splnomocneným zástupcom, je nepravdivé, nakoľko takéto splnomocnenie nebolo žalobcovi nikdy doručené ani nie je súčasťou alebo prílohou rozhodnutia. K ďalšej námietke uviedol, že Mgr. R. [REDAKOVANÉ] je tajomníkom Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ. Úlohou tajomníka je vykonávať len zápis o priebehu disciplinárneho rokovania (podľa Smernice pre činnosť komisií zriadených Radou Slovenského rybárskeho zväzu č. 417/88/15-00), napriek tomu Mgr. R. [REDAKOVANÉ] do priebehu rokovania zasahovala, keď sa vyjadrovala napríklad k spojeniu disciplinárnych konaní. Uvedená skutočnosť vyplýva zo zvukového záznamu o priebehu disciplinárneho rokovania, ktorý má byť súčasťou administratívneho spisu. Preto žiadal, aby táto nahrávka bola ako súčasť administratívneho spisu predložená súdu na oboznámenie sa.

Na záver žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný opäť konanie alebo nekonanie Výboru MsO SRZ [REDAKOVANÉ] stotožňuje s konaním žalobcu, keď uvádza, že žalobca mal umelo zdržiavať voľbu nového predsedu. Výbor je kolektívnym orgánom, ktorý nie je ovládaný predsedom a preto takéto obvinenie je opäť dôkazom neobjektívneho prístupu žalovaného voči žalobcovi.

4. Žalovaný v duplike zo dňa 04.04.2017 uviedol, že naďalej trvá na vyjadrení, že Slovenský rybársky zväz - Rada Žilina nie je v tejto veci orgánom verejnej správy, a preto mal za to, že Krajský súd Žilina nie je vecne a miestne príslušným.

Všeobecná právomoc správneho súdnictva vyplýva z čl. 142 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Obsah čl. 46 ods. 2 ústavy je určujúcim pre rozsah právomoci správneho súdnictva a súčasne určuje aj vzťah správneho súdnictva k ústavnému súdnictvu, k právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorého kompetencie Fungujú na princípe subsidiarity.

Rozhodnutia a postupy orgánov štátnej správy a územnej samosprávy podliehajú správneprávnemu prieskumu zásadne bez ďalších vymedzení. Tieto správne orgány sú základom verejnej správy, a preto zákon nevyžaduje splnenie ďalších kritérií na to, aby ich rozhodnutia a postupy boli preskúmateľné v správnom súdnictve. Nerozhoduje ani to, že tieto správne orgány niekedy rozhodujú aj o právach a povinnostiach súkromnoprávného charakteru. K správnym orgánom patria aj orgány záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. V pochybnostiach treba preskúmať najmä to, či práva alebo povinnosti, ktorých sa rozhodovanie takých orgánov dotýka, má verejnoprávnou podstatu, prípadne aspoň zmiešanú verejnoprávnou i súkromnoprávnou povahu, pretože len v takom prípade rozhodnutie podlieha právomoci správneho súdnictva.

Aj napriek skutočnosti, že Slovenský rybársky zväz - Rada Žilina možno považovať za orgán záujmovej samosprávy, automaticky nepožíva status orgánu verejnej správy. Slovenský rybársky zväz možno považovať za orgán verejnej správy len za predpokladu, že rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy. Do oblasti verejnej správy patrí rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb v súvislosti s disciplinárnymi previneniami na úseku rybárstva, ktorých sa osoby dopustia porušením ustanovení zákona o rybárstve alebo vyhlášky MŽP SR č. 185/2006 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon o rybárstve. V tomto prípade objektom takéhoto disciplinárneho previnenia je poriadok, resp. disciplína, vo vnútorných vzťahoch organizácie, ktorá vychádza zo zákonom stanoveného zákazu. Porušenie disciplíny je vyvodzované ako porušenie predpisov verejného práva, a to zákona o rybárstve (napr. lov rýb zakázaným spôsobom, lov rýb v čase individuálnej ochrany a pod.). Len v takomto prípade možno považovať disciplinárne rozhodnutie za rozhodnutie orgánu verejnej správy, a teda že SRZ - Rada bolo zverené rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy, o čom svedčí aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/36/2016, ktorým bolo definované, kedy sa SRZ - Rada považuje za orgán verejnej správy.

Rozhodnutie odvolacieho orgánu - Prezídia Rady SRZ, sp.zn. OP-5/16 bolo vydané vo veci disciplinárneho previnenia, ktorého sa žalobca dopustil porušením vnútorných zväzových predpisov, ktoré nevychádzajú zo zákona o rybárstve. A teda, len disciplinárne konanie v spojitosti so zákonom o rybárstve možno považovať za konanie orgánu verejnej správy. Ani s týmto názorom sa však nemožno na 100% stotožniť. Toto tvrdenie opierať aj o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Nds/15/2012 zo dňa 31. júla 2012. NS SR v súlade s doterajším platným ustanovením § 15 ods. 1 zákona o združovaní občanov súd dospel k nasledovnému záveru: „Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 tohto zákona ak člen združenia považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporujúce stanovám, môže do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie. Podľa tejto úpravy príslušnosti súdu je rozhodujúce, že združenie ako právnická osoba vzniklo podľa zákona č. 83/1990 Zb. a že žalovaným je orgán tohto združenia. Na preskúmanie jeho rozhodnutí je v zákone výslovne určený ako vecne príslušný okresný súd a krajský súd by bol vecne príslušný len v prípade, keby preskúmaval rozhodnutia žalovaného vo veciach v ktorých štát preniesol na žalovaného pôsobnosti orgánu verejnej správy. O takýto prípad v danej veci nešlo, lebo veci, týkajúce sa organizačných otázok orgánov záujmovej samosprávy nemožno považovať za prenesený výkon štátnej správy. Pôsobnosť súdov v správnom súdnictve preto nie je daná.“

Žalovaný bol toho názoru, že pre príslušnosť súdu k danej veci nie je rozhodné len to, že žalovaný je orgánom záujmovej samosprávy, ale súd je povinný skúmať, či práva alebo povinnosti, ktorých sa rozhodovanie takéhoto orgánu dotýka, má verejnoprávnou podstatu, prípadne aspoň zmiešanú verejnoprávnou i súkromnoprávnou povahu, pretože len v takom prípade rozhodnutie podlieha právomoci správneho súdnictva.

Žalovaný zdôraznil, že žalobca je naďalej oprávnený na výkon rybárskeho práva formou lovu rýb.

Naďalej trval na tom, že zo strany Disciplinárnej komisie pri Rade SRZ nedošlo fakticky k spojeniu dvoch konaní, nakoľko boli vedené pod dvoma spisovými značkami. Konania prebiehali v rovnakých termínoch z dôvodu, že sa konanie disciplinárne stíhaných vzťahovalo na tú istú vec. K vyjadreniu žalobcu k otázke činnosti Kontrolnej komisie SRZ a aplikovania § 21 ods. 3 Disciplinárneho poriadku v znení Dodatku č. 1 uviedol, že trvá na svojom predchádzajúcom vyjadrení a teda, že Kontrolná komisia SRZ v zmysle § 23 Stanov SRZ v prípade zistenia nedostatkov žiada nápravu. V uvedenom ustanovení sa neuvádza akým spôsobom sa táto náprava vyžaduje, a preto je na posúdení kontrolnej komisie, akým spôsobom dosiahne odstránenie zistených nedostatkov. Ust. § 21 ods. 3 Disciplinárneho poriadku v znení Dodatku č. 1 hovorí len o tom, že dôkazy sa vykonávajú, len ak je to potrebné na zistenie skutkového stavu. Disciplinárne previnenie uvedené v disciplinárnom rozhodnutí, ktorého sa žalobca dopustil je dostatočne a zrozumiteľne pomenované v zmysle Disciplinárneho poriadku. Konkretizácia skutku, neposkytnutia súčinnosti Kontrolnej komisii SRZ je jednoznačne opísaná v odôvodnení disciplinárneho rozhodnutia. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. Nds/1/2014, na ktoré žalobca poukazuje, je v tomto konaní irelevantné, nakoľko sa vzťahuje na poľovnícke združenie a zákon o poľovníctve. Zákon o poľovníctve priamo upravuje v § 42, že komora plní úlohy na úseku poľovníctva, najmä rieši disciplinárne previnenia prostredníctvom disciplinárnej komisie. Zákon o poľovníctve upravuje orgány komory a členenie komory v § 44. Možno teda konštatovať, že v tomto prípade, zákon priamo upravuje pôsobnosť jednotlivých orgánov. Na rozdiel od tohto zákona, zákon o rybárstve ustanovuje len to, že Slovenský rybársky zväz je užívateľ rybárskych revírov, ktorému je pridelený výkon rybárskeho práva. V žiadnom ustanovení zákona o rybárstve nie sú upravené orgány Slovenského rybárskeho zväzu a ich pôsobnosť. Zároveň § 42 ods. 1 zákona o rybárstve ustanovuje, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. V zákone o rybárstve sa nikde nespomína disciplinárne konanie, ktoré by sa uskutočňovalo podľa tohto zákona, a preto ani nemožno tvrdiť, že disciplinárne konanie podlieha správnomu poriadku. Táto skutočnosť potvrdzuje naše tvrdenie, že Slovenský rybársky zväz - Rada Žilina nie je orgánom verejnej správy ani v prípade disciplinárneho konania.

Žalobca mal za to, že nie je dôvod ani na postúpenie veci na súd, ktorého pôsobnosť je daná zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Uvedené tvrdenie opieral o skutočnosť, že v zmysle § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, o nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Do 30.06.2016 v zmysle § 15 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov bolo možné požiadať okresný súd o preskúmanie rozhodnutia, ktoré člen združenia považoval za nezákonné alebo odporujúce stanovám. Uvedené ustanovenie bolo od 01.07.2016 zrušené článkom IX. bod 8 zákona č. 125/2016 Z.z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení

niektorých zákonov. Z uvedených skutočností vyplýva, že rozhodnutia Slovenského rybárskeho zväzu - Rada Žilina nepodliehajú preskúmaniu podľa SSP, nakoľko Slovenský rybársky zväz - Rada Žilina nie je orgánom verejnej správy a zároveň nepodliehajú ani preskúmaniu podľa CSP z dôvodu zrušenia § 15 zákona o združovaní občanov.

5. Od 01.07.2016 nadobudol pre oblasť správneho súdnictva účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

6. *Podľa § 7 písm. d) SSP správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese.*

7. *Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.*

8. *Podľa § 3 ods. 1 písm. a) SSP na účely tohto zákona sa rozumie administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov.*

9. *Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.*

10. *Podľa § 4 SSP orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú*

- a) orgány štátnej správy,*
- b) orgány územnej samosprávy, ktorými sú obce, mestá, a v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice mestské časti a samosprávne kraje,*
- c) orgány záujmovej samosprávy, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,*
- d) právnické osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,*
- e) štátne orgány, iné orgány alebo subjekty, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.*

11. *Podľa § 36 zákona č. 139/2002 Z.z. o rybárstve orgány štátnej správy na úseku rybárstva sú*

- a) obce, v Bratislave a v Košiciach mestské časti,*
- b) okresné úrady,*
- c) okresné úrady v sídle kraja,*
- d) ministerstvo.*

12. Predmetom prieskumu v správnom súdnictve je zákonnosť napadnutého rozhodnutia (opatrenia, nezákonného zásahu) a zákonnosť postupu orgánu verejnej správy predchádzajúca jeho vydaniu a ochrana pred nečinnosťou a iným zásahom orgánu verejnej správy. Správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže

správny súd konať a rozhodnúť. Základnou procesnou podmienkou konanie je právomoc súdu v správnom súdnictve.

13. Pod právomocou súhrnne rozumieme sumár oprávnení a povinností rozhodovacieho charakteru orgánov ochrany práva, uplatňovaných pri ochrane porušených alebo ohrozených subjektívnych práv alebo právom chránených záujmov jednotlivcov, fyzických alebo právnických osôb. Priorita v hierarchii orgánov ochrany práva patrí súdom a vychádza jednak z Listiny základných práv a slobôd, implementovanej do nášho právneho poriadku ústavným zákonom č. 23/1991 Zb., jednak z Európskeho dohovoru o ochrane základných práv a slobôd. Ústavná podoba tejto koncepcie je normatívne zakotvená v čl. 46 Ústavy SR, v ktorého zmysle sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Generálnu klauzulu civilnej právomoci súdov predstavuje znenie § 3 CSP, podľa ktorého súdy súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Citované ustanovenie teda sleduje horizontálnu líniu členenia právneho poriadku na právo súkromné a verejné a následne kopíruje jednotlivé odvetvia súkromného práva. Znamená to, že ide o všeobecné vymedzenie v tom zmysle, že na založenie právomoci civilného súdu nie je potrebné žiadne ďalšie ustanovenie, postačí, ak charakter veci vychádza zo súkromného práva a zároveň neexistuje osobitné ustanovenie, ktoré by právomoc rozhodovať v danej konkrétnej veci priznávalo od súdu odlišnému orgánu.

14. Právomoc správnych súdov je vo všeobecnosti vymedzená v § 6 SSP. Ustanovenie § 7 SSP negatívne vymedzuje právomoc správnych súdov, teda ustanovuje, čo správne súdy nepreskúmajú, ide o tzv. zákonnú enumeráciu absencie právomoci správnych súdov. Oproti veciam vyňatým zo súdneho prieskumu z toho dôvodu, že sa netýkajú preskúvania zákonnosti rozhodnutí, opatrení, iných zásahov, nečinnosti a ďalších vecí orgánov verejnej správy, sa veci upravené v § 7 v zásade týkajú činnosti orgánov verejnej správy pri výkone verejnej správy. Dôvody pre vyňatie vecí uvedených v § 7 zo súdneho prieskumu sú však predovšetkým procesného charakteru. Ide najmä o aplikáciu zásady subsidiarity súdneho prieskumu a negáciu tých verejnosprávnych vecí, pri ktorých nie je daný priamy dotyk na subjektívnych právach alebo sú spojené s inými než právnymi odbornými otázkami. V zmysle výkladového pravidla čl. 3 CSP v spojení s § 5 ods. 1 SSP a rovnako tiež podľa § 2 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že vec patrí do právomoci všeobecného súdu SR, ktorým je vždy civilný súd, nikdy nie súd správny (viď § 6 SSP). Zároveň je potrebné zdôrazniť, že kompetenčný konflikt medzi civilným súdom a správnym súdom je potrebné riešiť ako spor o príslušnosť, spravidla vecnú.

15. V predmetnej veci bolo medzi účastníkmi konania sporné, či žalovaný má charakter orgánu verejnej správy a či jeho právne akty podliehajú prieskumu v správnom súdnictve.

16. Kľúčovým pojmom správneho súdnictva je potom samotný pojem „verejná správa“. Z hľadiska súdnej praxe sa javí účelné vychádzať z definície pojmu verejná správa, ktorú uvádza autor knihy "Verejná správa" Dušan Hendrych (Hendrych, Dušan a kol.: Verejná správa, Správni právo. In: Správni právo, časť obecná, C.H. BECK/SEVT, Praha 1994, s. 1-16). Hendrych vychádza zo známej Motesquieovej definície del'by štátnej moci na zákonodarnú, výkonnú a súdnu. Odpočtom moci súdnej a zákonodarnej dospel k materiálnemu vymedzeniu pojmu verejnej správy ako "súhrnu zvyškových štátnych činností",

ako aj k formálnemu vymedzeniu pojmu "verejná správa" ako činnosť takých orgánov štátu alebo verejnej moci, ktoré nie sú ani zákonodarnými zbormi, ani súdmi".

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že verejná správa sa dá definovať zásadne z dvoch odlišných hľadísk (pojatí):

1/ Vo formálnom (alebo tiež inštitucionálnom či organizačnom) pojatí je verejná správa chápaná ako činnosť orgánov označených ako správne úrady (orgány).

2/ V materiálnom (či funkčnom) pojatí je verejná správa činnosť tých štátnych či iných verejných inštitúcií, ktoré svojím obsahom nie sú činnosťou zákonodarnou, súdnou ani vládnu.

11. Orgány verejnej správy deli zákonodarca v SSP na dve skupiny. Prvú skupinu tvoria orgány štátnej správy a orgány územnej samosprávy bez ďalšieho. Druhú skupinu tvoria orgány záujmovej samosprávy, právnické osoby a fyzické osoby a iné štátne orgány len za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok: 1/ zákon im musí zverovať rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb (majú **rozhodovaciu právomoc**) a 2/ rozhodovacia právomoc sa uskutočňuje **v oblasti verejnej správy**.

12. Žalovaný je občianskym združením, právnická osoba, ktorej hlavným poslaním je okrem starostlivosti o revíry vo forme chovu, lovu rýb a ich ochrany aj starostlivosť o ekológiu vôd a životného prostredia. Z inštitucionálneho hľadiska je teda možné nahliadať na SRZ ako na orgán verejnej správy v určitých prípadoch.

13. Z materiálneho hľadiska je však treba vždy posúdiť, či individuálne rozhodnutie alebo opatrenie občianskeho združenia bolo vydané v administratívnom konaní, teda v rámci výkonu pôsobnosti v oblasti verejnej správy. Najvyšší súd SR v rozhodnutí vo veci sp. zn. 9 Nds/15/2012 zo dňa uviedol, že na preskúmanie rozhodnutí občianskych združení je v zákone výslovne určený ako vecne príslušný okresný súd a krajský súd by bol vecne príslušný len v prípade, keby preskúmal rozhodnutia združení **vo veciach, v ktorých štát preniesol na občianske združenie pôsobnosť orgánu verejnej správy**. Pôsobnosť súdov na preskúmanie rozhodnutí orgánov občianskych združení v správnom súdnictve preto nie je daná.

14. V zmysle § 36 zákona č. 139/2002 Z.z. o rybárstve orgány štátnej správy na úseku rybárstva sú a) obce, v Bratislave a v Košiciach mestské časti, b) okresné úrady, c) okresné úrady v sídle kraja, d) ministerstvo. V zmysle § 40 a § 41 zákona č. 139/2002 Z.z. o rybárstve ukladať postihy za porušenie predpisov na úseku rybárstva sú oprávnené okresné úrady.

15. K otázke klasifikovania protiprávneho konania žalobcu ako disciplinárneho deliktu, krajský súd uvádza nasledovné skutočnosti: Vo všeobecnosti sa disciplinárnym deliktom rozumie konanie alebo opomenutie narušujúce disciplínu, tj. kázeň alebo poriadok vo vnútri nejakého spoločenského organizmu alebo spoločenskej inštitúcie. Môže ho spáchať len osoba, ktorá má určitý právny vzťah k danej organizačnej štruktúre. Dôsledky takéhoto deliktu majú vnútroorganizačný charakter, a preto sa prejavujú len vo vzťahu k danej organizačnej štruktúre.

16. Disciplinárne delikty je možné rozlišovať z hľadiska právnej regulácie na verejné disciplinárne delikty a súkromné disciplinárne delikty. U verejných disciplinárnych deliktov vyplýva povinnosť dodržiavať disciplínu a poriadok z predpisov verejného práva. Zodpovednosť za porušenie disciplíny a poriadku uplatňujú orgány verejnej moci. Oproti tomu u súkromných disciplinárnych deliktov povinnosť dodržiavať poriadok a disciplínu

vyplýva z predpisov súkromného práva. Zodpovednosť za porušenie disciplíny a poriadku vyvodzujú osoby bez mocenského oprávnenia ako napr. porušenie povinností zamestnancom, členom občianskeho združenia či politickej strany. Objektom **správneho disciplinárneho deliktu** je poriadok – kázeň a disciplína vo vnútorných vzťahoch verejnoprávnej organizácie. **V prípade správneho disciplinárneho deliktu musí disciplína, poriadok vychádzať zo zákonom stanovených alebo zakotvených povinností.** Jedná sa teda o verejnoprávnú povinnosť osoby, ktorá vyplýva z jej príslušnosti k verejnoprávnej organizácii. Subjekt správneho disciplinárneho deliktu je vždy špeciálny a je ním príslušník verejnoprávnej organizácie. Charakteristickým je služobný alebo členský pomer. Podľa názoru krajského súdu nepochybne porušenie disciplíny v predmetnej veci nebolo vyvodzované ako dôsledok porušenia predpisov verejného práva. Z napadnutého prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa previnil proti vnútroorganizačným normám - § 6 ods. 2 písm. c) a g) Stanov SRZ, § 11 ods. 1 písm. b) a c) Stanov SRZ, § 3 ods. 1 písm. a) Disciplinárneho poriadku SRZ, teda sa nejedná podľa krajského súdu o rozhodnutie s charakterom správneho trestania.

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že krajský súd sa stotožnil s argumentáciu žalovaného ohľadom jeho povahy ako súkromnoprávneho orgánu a považoval za rozhodné to, že disciplinárne potrestanie bolo vyvodzované za porušenie vnútorných predpisov. Zároveň je potrebné dodať, že uložená sankcia nemá priame napojenie na verejné subjektívne práva žalobcu, ale týka sa jeho členstva v občianskom združení.

18. Krajský súd sa však nestotožnil s tvrdením žalovaného, že jeho rozhodnutia nepodliehajú prieskumu súdom vo všeobecnosti. Platí, že vec musí byť pred niektorým orgánom ochrany práva prejednaná a rozhodnutá, v opačnom prípade by išlo o postup prieciaci sa princípom demokratického právneho štátu *denegatio iustitiae* – odopretie spravodlivosti. V prípade, ak súd (či správny alebo civilný) dospeje k názoru, že mu vec do právomoci nepatrí a nedokáže s dostatočnou dávkou určítosti indikovať iný orgán ochrany práva, do právomoci ktorého vec patrí, je povinný aplikovať postup podľa zásady ustanovenej v čl. 4 CSP (v spojení s § 25) a v zmysle princípu zákazu odoprenia spravodlivosti musí vec prejednať a rozhodnúť. Táto úprava sa bezo zvyšku vzťahuje na civilné sudy.

19. **Kompetencie správneho súdu sú vymedzené zákonom špecificky a striktné v ust. § 6 a § 7 SSP a umožňujú správnomu súdu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP žalobu, ktorá je neprípustná, odmietnuť,** a to najmä v prípadoch, ak

- smeruje voči rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy vylúčenému z prieskumu správnym súdom podľa § 7 SSP,
- smeruje proti rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ktoré nebolo vydané v rámci výkonu pôsobnosti tohto orgánu v oblasti verejnej správy (pôjde napr. o akty občianskoprávnej povahy týkajúce sa majetku alebo pracovnoprávných vzťahov, kolektívneho vyjednávania atd.),
- smeruje voči právnomu aktu osoby nemajúcej postavenie orgánu verejnej správy (napr. rozhodnutiu či inému právnomu aktu orgánov činných v trestnom konaní alebo právnym úkonom osôb súkromného práva).

19. Orgány združenia majú právo prijímať v mene združenia rôzne rozhodnutia, ktoré môžu zaväzovať jednak iné orgány združenia (napr. zhromaždenie všetkých členov vo vzťahu k štatutárnemu zástupcovi združenia), členov združenia, ako aj združenie samotné vo vzťahu k tretím osobám. Na preskúmavanie rozhodnutí občianskeho združenia je síce príslušný okresný súd, ale nejedná sa o prieskum zákonnosti v správnom súdnictve, ale v civilnom

súdniectve. Okresný súd na základe určovacej žaloby člena občianskeho združenia rozhoduje v civilnom súdniectve predovšetkým o platnosti rôznych organizačných aktov občianskych združení. Môže rozhodovať aj o platnosti rozhodnutí vo veci súkromnoprávných deliktov, objektom týchto deliktov je však porušenie disciplíny a poriadku, ktorých dodržiavanie vyplýva z predpisov súkromného práva.

20. Vzhľadom na to, že vo veci rozhodol žalovaný vystupujúc ako osoba súkromného práva a jeho rozhodnutie nebolo vydané v oblasti verejnej správy, keďže žalobca porušil vnútorne predpisy občianskeho združenia, krajský súd dospel k záveru, že žaloba je nepripustná v zmysle § 7 písm. d) SSP, a preto ju pri aplikácii § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol.

21. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 170 písm. a) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

22. Rozhodnutie súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **je prípustná kasačná sťažnosť** v lehote **jedného mesiaca** odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Krajskému sudu v Žiline. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. **Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.** Tieto povinnosti neplatia, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia, c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnenému súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému správnenému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy

napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V Žiline 30. mája 2018

JUDr. Veronika Poláčková
predsedníčka senátu

Mgr. Nora Tomková
členka senátu

JUDr. Pavol Polka
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ing. Veronika Moravčíková